

Một ông chủ ngân trư kia kị lị một kinh nghiệm như sau.

Hôm đó là kỷ niệm ngày cưới lị n thố sáu cạ hai vợ chồng. Sáng ra anh đi làm sớm như thường lệ. Vợ anh muố n dành cho chồng một ngạc nhiên thích thú trong ngày đặc biệt này nên không nhấc nhợ gì cả. Đến sớm, anh rửa t là bồn rửa n, gộp ngắ i này, tiếp xúc với ngắ i kia và giắ i quý t bao nhiêu công việc giắ ng nhợ nhợ ng ngày khác. Dù mắ y lị n nhìn ngày tháng ghi trên giắ y tợ nhợ ng anh cũng không thắ y ngày hôm đó có gì đặc biệt. Vợ anh hôm đó cũng đi làm như ng xin vợ sớm. Chợ vợ nhà nư một món ăn đặc biệt, là món mà anh thích nhố t. Khi nư ăn xong, chợ lắ y bợ chén quà cưới mắ y năm trắ c ra dùng. Chợ đặt bàn, cắm hoa và chồng hai cây nư n thắ t đẹp. Xong chợ đem món quà đã gói và tắ m thiếp mà chợ đã chắ n mắ y tuố n trắ c, đặt sắ n trên bàn. Chợ mắ m cưới khi nghĩ đến vợ ngạc nhiên cạ chồng và nghĩ chắ c anh sẽ cảm động lắ m.

Nhợ ng chiắ u hôm đó sẽ có buổi họp. Buổi họp kéo dài đến 7 giờ tắ i mắ i xong. Khi họp xong mắ i ngắ i đắ u đói nên rủ nhau đi ăn. Khi ăn uống xong ra vợ thì đã hắ n 9 giờ. Và khi anh chồng vợ đến nhà thì đã 10 giờ tắ i. Bắ c vào nhà, nhìn bàn ăn chồng đắ n đẹp đắ với hoa, nư n, quà, thiếp, anh mắ i giắ t mình sốc như hôm nay là kỷ niệm ngày cưới lị.

Anh vợ a sẽ ng sẽ vợ a ân hận vì sẽ vô ý cạ mình. Anh bắ i rắ i không biết lắ y lý do gì để bào chữa cho cái quên cạ mình đây. Anh không thắ để lắ i cho công việc hay mắ y ngắ i trong sẽ. Anh cũng không thắ bắ o là vì kẹt xe, vì nhợ thố là nói dối. Sẽ kắ n anh đi giắ này mắ i vợ mà không giắ i vợ nhà, cũng không có thiếp hay quà trên tay là bắ ng chồng rõ ràng sẽ sẽ vô tình cạ anh. Anh nghĩ bây giờ chợ còn một cách là nhắ n lắ i và xin lắ i vợ chợ không thắ biắ n bắ ch hay thanh minh gì nắ a. Anh chuố n bắ tinh thần để nghe vợ khóc lóc, kị lị và trách móc.

Vào phòng anh thắ y vợ đã đi nư m nhợ ng chắ a ngắ. Anh ngắ i ngừng đến gắ n nói vài lắ i xin lắ i. May mắ n cho anh, vợ anh là ngắ i nhiắ u tình cảm nhợ ng cũng là ngắ i sẽ n sàng tha thắ. Dù nói với hai hàng nắ c một nhợ ng chợ chợ trách anh nhợ nhàng và sẽ n sàng tha thắ cho anh. Tắ đó trắ đi, ngắ i chồng trắ không bao giờ quên ngày cưới lị cạ hai ngắ i.

Ngọt ngào và trong câu chuyện trên có hàng trăm lý do để phiên giận chồng và không tha thứ cho chồng. Chồng cũng có thể thức đêm khóc lóc, kêu gọi cho chồng nghe những công khó và toan tính của mình cho ngày được biết, để người chồng thấy lỗi của anh là chồng nào. Chồng cũng có thể giận chồng suốt mấy ngày để anh phải khó chịu, cho chồng đáng với những buồn phiền và thất vọng anh đã gây ra cho vợ.

Những những điều đó sẽ đem lại ích lợi gì? Có chăng là làm cho người vợ hiểu phần nào, nhưng nó có thể đem lại một kết quả không vui và làm suốt một tình cảm giữa hai người. Trái lại, người vợ không nên vượt trách móc, làm cho chồng không tâm những sự sẵn sàng tha thứ cái bềnh vô tình và hay quên của chồng. Điều đó đã khiến người chồng cảm thấy và yêu thương vợ hơn. Tha thứ là yêu và thể hiện tình yêu để gia đình hạnh phúc. Ngày nào vợ chồng còn sống bên nhau, ngày đó chúng ta còn cần tha thứ cho nhau.

Tha thứ không phải là đòi hỏi người kia thay đổi hoàn toàn rồi mới tha thứ

Nếu chúng ta đòi hỏi người có lỗi thay đổi hoàn toàn rồi chúng ta mới tha thứ thì đó cũng không phải là tha thứ. Khi đòi hỏi như thế, chúng ta thiêu lòng tin cậy và chia sẻ sẵn sàng tha thứ. Nếu một người đã nhận lỗi và bày tỏ lòng xin lỗi, người đó đã có sự thay đổi trong lòng và đáng nhận được sự tha thứ. Chúa đối với chúng ta cũng thế, khi chúng ta nhận biết mình có lỗi lầm và xưng tội với Chúa, Ngài sẽ tha thứ chúng ta. Kinh Thánh dạy:

Nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác (Thư I Giăng 1:9)

Vua Đa-vít cho biết:

Tôi đã thú tội cùng Chúa, không giấu gian ác tôi. Tôi nói, tôi sẽ xưng các sự vi phạm tôi cùng Đức Giê-hô-va, còn Chúa tha tội ác của tôi (Thánh Vịnh 32:5)

Tha thứ không phải là sau đó tránh nhau để không bị tổn thương nữa

Nhiều người, khi tha thối lại làm chuyện hay chuyện rồi thì tránh mặt nhau hoặc tránh tiếp xúc với nhau để không va chạm nhau nữa. Nhưng cũng không phải là tha thối. Có ông chồng kia muốn giúp vợ nên một hôm đi làm về sớm vào bếp nấu ăn. Nhưng vì không biết nấu nên ông làm hỏng món ăn mà bà vợ đã chuẩn bị để nấu hôm đó. Bà vợ vợ thấy vậy bực mình chửi chồng. Ông chồng buồn và giận vô cùng. Ông nghĩ mình có ý tốt muốn giúp, đã không được cảm ơn lại còn bị chửi. Bà vợ sau đó hiểu được tâm tình của chồng nên xin lỗi. Ông chồng biết không giận vợ nữa nhưng tình hình là từ giờ trở đi sẽ không bao giờ giúp vợ việc bếp núc nữa. Trong trường hợp này, ông chồng đó đã không thoát sự tha thối.

Thông thường thì như vậy, có một bà vợ kia sắm cái áo mới cho chồng nhưng làm không đúng, bị chồng chê cười nhạo. Bà giận chồng lắm, nói rằng mình đã một thì giờ công sức mà còn bị chê trách. Sau đó ông chồng biết mình lỗi lại nên xin lỗi vợ, bà vợ tha thối cho chồng nhưng nói: “Từ giờ trở đi ông cần may vá gì thì đưa ra tìm chỗ tôi không làm nữa!” Nấu sau khi tha thối cho nhau, chúng ta đâm ra dè dặt, không dám thành thật với nhau và không tin cậy nhau nữa thì đó không phải là tha thối. Sự tha thối không thoát đó sẽ khiến chúng ta trở nên thờ ơ với nhau và đoán xét nhau chứ không hiểu mặt với nhau được.

Vì tha thối là yếu tố tối quan trọng cho hạnh phúc gia đình nên chúng ta cần luôn luôn sống với nhau trong tinh thần tha thối. Không phải chỉ các ông cần tha thối các bà nhưng các bà cũng phải sống với chồng với lòng bao dung, độ lượng, sẵn sàng tha thối. Nhiều khi phải nói chúng ta cũng cần biết tính hay dở, cầu nhàu và giận lâu. Chúng ta cần tha thối nhau như Chúa đã tha thối cho chúng ta.

Người vợ trong câu chuyện kể trên có thể “ghim” lại làm chuyện. Thậm chí thoả ng bà cũng có quyên nhấc công khó và nói thật với chồng của mình trong ngày hôm đó, để chồng phải ân hận và cảm nhận sâu xa lại của mình. Bà cũng có thể thông rỗng từ giờ trở đi sẽ không bao giờ làm gì để biết được niềm ngày của mình nữa. Nhưng từ đó chồng hiểu đó không đem lại ích lợi gì. Nó có thể khiến người có lỗi thấy mình có lỗi nhiều hơn và người phiến giận càng giận lâu hơn. Và rồi giữa hai người sẽ có một sự ngăn cách nào đó. Lòng tha thối trái lại, xóa bỏ hết mọi cảm giác tội lỗi và lòng phiến giận, khiến vợ chồng hiểu nhau và thông cảm nhau hơn.

Khi đã tha thối, không nên nhấc lại chuyện cũ

Khi đã tha thối cho người có lỗi, chúng ta không nên nhấc lại lỗi lầm của người đó, dù chỉ là nói

thoáng qua mặt câu hay nói cách gián tiếp. Nhưng nếu tôi nói cũn cớ a ngắi phắi ngắu là điểu rắt tai hại cho hằnh phúc gia đìnđ vì nhằng lý do sau:

- Không ích lắi gì, vì ta không thắ sắ a đắ điểu đã xắ y ra nhằng lắi khiển ngắi có lắi thêm mắ cắ m và đau khắ.
- Khiển ta không còn hắng hái đắ gây đắ ng cho hằnh phúc hiển tắ i và tắ ng lai.
- Khiển ta trắ thành ngắi chắ u trách nhiểm tắ thắ điểm đó trắ đi, vì đã gây ằnh hằ ng không tắ t cho hằnh phúc gia đìnđ.
- Khiển ngắi phắi ngắu chán nắ n không muắ n sắ a đắ i nắ a. Cũng có thắ khiển quyển nắ ng cắ a Chúa không có tác đắ ng trong đắ i sắ ng ngắi đó.
- Khiển ngắi chung quanh bắ t lòng tin cắ y và kínđ trắ ng chúng ta.

Điểu gì sắ xắ y ra nắ u vắ chằ ng không tha thắ cho nhau?

Nắ u không tha thắ , buắ n giắ n sắ trắ thành cay đắ ng

Khi vắ chằ ng không tha thắ lắ m lắ i cho nhau sắ tiếp tắ c buắ n giắ n nhau và đắ n đắ n sinh ra lòng cay đắ ng đắ i vắ i nhau. Lòng cay đắ ng là mắ t chắ t đắ c nguy hại mắ. Chắ t đắ c này làm hắ i ngắi có lòng cay đắ ng và có thắ giắ t chắ t tình yêu giắ a hai vắ chằ ng. Ngắi có lòng cay đắ ng là ngắi ắhi nhắ mắ điểu phiển giắ n trong lòng. Nhằng phiển giắ n đó sắ khiển ta mắ t ắn, mắ t ngắ, nhắ c đắ u, đau bao tắ, v.v... Lòng cay đắ ng cũng có thắ trắ thành mắ i cắ m thù và khiển ta muắ n làm mắ t điểu gì đó cho ngắi kia bắ thiắ t thòi hay tắ n thắ ng ta mắ i hắ giắ n.

Thánh Kinh đắ y:

Phắ i bắ khắ i anh em nhằng sắ cay đắ ng, buắ n giắ n, tắ c mình, kêu rêu, mắ ng nhiểc, cùng mắ i điểu hung ác (Thắ Ê-phê-sô 4:31)

Mắ t chắ khác trong Thánh Kinh cũng khuyên:

Lúc trước anh em sống trong những nếp tẻ xấu đó, và ăn và mặc vậy. Những bây giờ anh em nên trở lại nếp tẻ mới sống đó, tức là sống thánh khiết, buồn giận và hung ác (Cô-lô-se 3:7-8)

Qua hai lời khuyên trên, chúng ta thấy buồn giận và cay đắng đã đưa đến những điều hung ác. Trong thư Hê-bê-rơ, tác giả khuyên:

Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời. Khả coi chúng, không có khả trở lại nên ân điển của Đức Chúa Trời, không rồi chúng đâm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chăng (Thư Hê-bê-rơ 12:14-15)

Nếu không tha thứ chúng ta không xứng đáng thờ phượng Chúa

Ngay khi tin Chúa chúng ta giao mối tâm giao mật thiết với Chúa luôn luôn, qua sự thờ phượng, Đức Kinh Thánh và cầu nguyện. Nếu chúng ta không tha thứ cho người khác những cơn giận lòng buồn giận, chúng ta không thể thờ phượng Chúa hay cầu nguyện với Ngài. Vì vậy nên đây Chúa Cầu Thờ dạy:

Nếu khi nào người đem dâng của lễ nên bàn thờ mà những anh em có điều gì nghịch cùng mình, thì hãy để của lễ trước bàn thờ, trở về giận hòa với anh em trước đã; rồi hãy dâng của lễ (Phúc Âm Ma-thi-ơ 5:23-24)

Nếu không tha thứ sẽ không được tha thứ

Theo lời Kinh Thánh dạy, nếu không tha thứ cho người, chúng ta sẽ không được tha thứ. Chúa Giê-xu phán:

Nếu các người tha lỗi cho người, thì Cha các người ở trên trời cũng sẽ tha thứ các người. Song

Nếu không tha lỗi cho người, thì Cha các người cũng sẽ không tha lỗi cho các người (Phúc Âm Ma-thi-ơ 6:14-15)

Trong lỗi của người nầy cho các môn đồ ngày xưa, Chúa báo hộ của người nầy như sau:

Xin tha tội cho chúng con, như chúng con cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng con (Phúc Âm Ma-thi-ơ 6:12)

Và sau đó Chúa nhắc lại một lần nữa:

Nếu mỗi người trong các người không hết lòng tha lỗi cho anh em mình thì Cha ta ở trên trời cũng sẽ xử với các người như vậy (Phúc Âm Ma-thi-ơ 18:35)

Tha thứ là điều khó chứ không dễ. Người tha thứ thường phải trả một giá rất đắt. Lúc khi chúng ta phải quên mình, chịu thiệt thòi hoặc dè bỉu quyền lợi của mình để tha thứ và nâng đỡ người kia lên. Có bà vợ kia vì không nghe lời chồng, tự ý lấy tiền hùn hợp làm ăn với bạn. Sau đó bạn bạn kia gặp nên mất mát số tiền khá lớn. Người chồng biết được việc này thì giận vợ vô cùng, vì người vợ có lỗi hoàn toàn. Nhưng khi thấy vợ thất lòng hối hận và xin lỗi, người chồng sẵn sàng tha thứ. Thế đó hai vợ chồng phải sống trong chết vật và phải thất vọng trong việc chi dùng tiền bạc. Tuy nhiên, vì đã thất lòng tha thứ vợ, nên dù phải chịu nhiều vất vả và thiệt thòi, người chồng cũng không phải giận cũng không nhắc lại lỗi lầm của vợ.

Gọi ng tha thứ cao đẹp nhất mà chúng ta phải học đòi là gọi ng tha thứ của Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngài đã chấp nhận cái chết nhục nhã và đau đớn trên cây thập tự để tha thứ tội lỗi chúng ta. Giá mà Chúa phải trả để tha thứ chúng ta là sống sống của Ngài. Nếu vì tha thứ mà chúng ta phải chịu đau đớn và thiệt thòi là chúng ta đã noi gọi ng Chúa và sống như Ngài đã sống. Kinh Thánh dạy:

Nếu anh em làm lành mà nhận chịu sự khốn khó, vậy là một phần phải trả một Đền Chúa Trời. Anh em đã đền bù kẻ thù nên sống đó, vì Chúa Cứu Thế cũng đã chịu khổ cho anh em, để lỗi cho anh em một gọi ng, hầu cho anh em noi theo chân Ngài (Thi I Phi-e-rơ 2:20-21)

Chúng ta thật sự tha thứ nhau như Chúa đã tha thứ khi chúng ta lấy lòng yêu thương, chấp nhận những thiệt hại mà người khác đã gây ra cho mình, và sẵn sàng bỏ qua, không bắt lỗi người đó. Tha thứ thật là chấp nhận người khác có lỗi, dù biết người đó đã làm mất lòng mình không thể chấp nhận được. Tha thứ thật cũng có nghĩa là dù có quyền giận hay ta không giận, có quyền trách hay không trách móc hay phàn nàn. Tha thứ thật là khi một người hoàn toàn có lỗi với ta nhưng ta không nhắc lỗi đó nữa.

Chúng ta tha thứ cho người khác vì biết rằng chính mình cũng có nhu cầu lỗi lầm và cũng cần được tha thứ. Người sẵn sàng tha thứ cho vợ hay chồng mình là người đã kinh nghiệm sự tha thứ của Chúa và có tình yêu của Chúa trong lòng. Người hay tha thứ sẽ gây đau khổ không làm hỏng hạnh phúc gia đình. Tuy nhiên, đôi lúc chúng ta không thể quên là vợ chồng cũng phải có hai chiều. Cả vợ lẫn chồng đều cần tha thứ cho nhau chứ không phải chỉ một mình người vợ hay người chồng phải hy sinh, tha thứ để giúp cho gia đình êm ấm, còn người kia cần tiếp tục làm lỗi hay tiếp tục phạm tội.

Khi hai vợ chồng sống với nhau trong tinh thần tha thứ, tình yêu giữa hai người sẽ ngày càng bền vững. Mọi nỗi buồn giận nhau rồi tha thứ cho nhau, chúng ta sẽ hiểu nhau hơn, thông cảm nhau và yêu thương nhau nhiều hơn. Khi chấp nhận lỗi lầm của nhau và tha thứ cho nhau, chúng ta sẽ trở nên khiêm nhường. Chúng ta không cho mình là đúng, là hoàn toàn hay tất cả, những biết rằng chúng ta đều bất toàn và cần giúp nhau sửa đổi để có thể trở nên người tốt, người chung toàn hảo hơn.

Xin Chúa giúp chúng ta thực hành Lời dạy sau đây trong Thánh Kinh:

Hãy yêu nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng thương xót. Tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Chúa Cứu Thế vậy (Thư Ê-phê-sô 4:32)

(còn tiếp)

Minh Nguyên
Chàng Trẻ Phát Thanh Tin Lành